

Član 2.

Ova uredba stupa na snagu osmog dana po objavljivanju u »Službenom listu FNRJ«.

Savezno izvršno veće

R.s. br. 110
12. maja 1961. godine
Beograd

Predsednik Republike,
Josip Broz Tito, s. r.

101.

Na osnovu člana 79. stav 1. tačka 5. Ustavnog zakona i člana 30. stav 2. Uredbe o organizaciji i radu Saveznog izvršnog veća (»Službeni list FNRJ«, br. 20/58), Savezno izvršno veće donosi

U R E D B U

O RATIFIKACIJI UGOVORA IZMEĐU JUGOSLAVIJE I RUMUNIJE O PRAVNOJ POMOĆI

Član 1.

Ratifikuje se Ugovor između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Rumunske Narodne Republike o pravnoj pomoći, potpisan 18. oktobra 1960. godine u Beogradu*, koji u originalu na srpskohrvatskom jeziku** glasi:

U G O V O R

IZMEĐU FEDERATIVNE NARODNE REPUBLIKE
JUGOSLAVIJE I RUMUNSKJE NARODNE REPUBLIKE O PRAVNOJ POMOĆI

Vlada Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Vlada Rumunske Narodne Republike, u cilju regulisanja pravne pomoći u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima, sporazumele su se u sledećem:

D E O P R V I

OPŠTE ODREDBE

Član 1.

1. Državljanj jedne strane ugovornice uživaju na teritoriji druge strane ugovornice u pogledu svojih ličnih i imovinskih prava istu pravnu zaštitu kao i sopstveni državljani.

2. Državljanj jedne strane ugovornice imaju slobodan pristup sudovima, javnim tužilaštvima i drugim organima druge strane ugovornice koji su nadležni da postupaju u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima, i to pod istim uslovima kao i domaći državljani.

3. Odredbe st. 1. i 2. shodno se primenjuju i na pravna lica.

Član 2.

Pod izrazom »organ« u smislu ovog ugovora podrazumevaju se: sudovi, javna tužilaštva i drugi organi koji su nadležni da postupaju u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima.

Član 3.

Organi strana ugovornica ukazivaće međusobno po molbi pravnu pomoć u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima na način i pod uslovima određenim ovim ugovorom.

Član 4.

Ako ovim ugovorom nije drukčije određeno, organi strana ugovornica, u pružanju pravne pomoći, opšte međusobno na sledeći način:

a) s jugoslovenske strane preko državnih sekretarijata za pravosudnu upravu narodnih republika Srbije, Hrvatske, Slovenije, Bosne i Hercegovine, Makedonije i Crne Gore;

b) s rumunske strane u građanskim i porodičnim stvarima preko Ministarstva pravde, u krivičnim stvarima preko Ministarstva pravde, a u prethodnom postupku preko Generalne prokurature.

Član 5.

1. Zamolnice za pravnu pomoć i priložena pismena uz zamolnice sastavljaju se na jeziku one strane ugovornice koja traži pravnu pomoć, ali uz njih treba priložiti overen prevod na jezik zamoljene strane ugovornice.

2. Zamoljena strana ugovornica u ukazivanju pravne pomoći sastavlja pismena na sopstvenom jeziku.

Član 6.

Sekretarijat Saveznog izvršnog veća za pravosudne poslove Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Ministarstvo pravde Rumunske Narodne Republike davaće po molbi jedan drugome tekst propisa koji važe ili koji su važili na teritoriji strana ugovornica, a po potrebi i obaveštenja o pojedinim pravnim pitanjima.

D E O D R U G I

PRAVNA POMOĆ U GRAĐANSKIM I PORODIČNIM STVARIMA

Glava I

Odredbe o pravnoj pomoći

Član 7.

Pravna pomoć u građanskim i porodičnim stvarima obuhvata dostavljanje pismena i izvršenje pojedinih procesnih radnji, kao što su saslušavanje svedoka i stranaka, veštačenje, uviđaj, uzimanje izjava od stranaka.

Član 8.

1. Zamolnica za pravnu pomoć treba da sadrži naziv organa koji traži pravnu pomoć, naziv zamoljenog organa (ako je poznat), predmet na koji se odnosi, ime stranaka, njihovo zanimanje i mesto prebivališta odnosno boravišta, kao i ime i adresu njihovih zastupnika — ako je potrebno.

2. Pored podataka predviđenih u stavu 1, zamolnica treba da sadrži i nužne podatke koji se odnose na predmet zamolnice, kao što su okolnosti u pogledu kojih treba provesti dokaz i, po potrebi, pitanja koja se imaju postaviti licu koje treba saslušati.

* Ova ugovor, shodno svom članu 86, stupa na snagu tridesetog dana od dana razmene ratifikacionih instrumenata, izvršene 1. septembra 1961. godine.

** Original na rumunskom jeziku može se videti u Služb. za pravne poslove i međunarodne ugovore Državnog sekretarijata za inostrane poslove.

3. Zamolnica za dostavljanje pismena treba da sadrži adresu primaoca i vrstu pismena koje treba dostaviti.

Član 9.

1. Zamolnica se sastavlja u formi predviđenoj propisima strane ugovornice od koje potiče.

2. Zamolnica i pismena koja se dostavljaju moraju biti potpisani i snabdeveni službenim pečatom.

Član 10.

1. Zamoljeni organ ukazuje pravnu pomoć po zamolnici saglasno zakonodavstvu svoje zemlje.

2. Ako zamoljeni organ nije nadležan za ukazivanje pravne pomoći, uputiće zamolnicu nadležnom organu.

3. Zamoljeni organ obavestiće, na zahtev, organ od koga potiče zamolnica o vremenu i mestu izvršenja tražene radnje.

4. Ako se lice označeno u zamolnici ne može pronaći na datoj adresi, zamoljeni organ će preduzeti potrebne mere radi utvrđivanja adrese.

Član 11.

1. Zamoljeni organ uručuje pismena shodno zakonodavstvu svoje zemlje.

2. Ako pismeno nije sastavljeno na jeziku zamoljene strane ugovornice, ili ako nije priložen overen prevod na tom jeziku, zamoljeni organ će izvršiti predaju pismena primaocu samo ako je ovaj voljan da ga primi.

3. Dokaz o uručanju pismena sastavlja se po zakonu zamoljene strane ugovornice, s tim što treba da sadrži dan prijema i potpis primaoca, a po potrebi i način i vreme dostavljanja.

Član 12.

Ako se zahtevu za pravnu pomoć nije moglo udovoljiti, zamoljeni organ vratiće akta organu od kog potiče zamolnica i saopštiće mu istovremeno razloge zbog kojih nije udovoljeno zahtevu.

Član 13.

Ukazivanje pravne pomoći može se odbiti ako zamoljena strana ugovornica smatra da će udovoljenjem zamolnici biti povređen njen društveno-ekonomski poredak ili osnovna načela njenog zakonodavstva.

Član 14.

Strane ugovornice imaju pravo da preko svojih diplomatskih ili konzularnih predstavništava uručuju pismena svojim državljanima, ako su voljni da ih prime.

Član 15.

1. Strane ugovornice neće zahtevati naknadu troškova nastalih ukazivanjem pravne pomoći na njihovoj teritoriji. Zamoljeni organ izvestiće organ od kog potiče zamolnica o visini troškova koji su nastali ukazivanjem pravne pomoći. Ako organ od kog potiče zamolnica naplati ove troškove od lica koja su dužna da ih snose, naplaćeni iznos pripada strani ugovornici čiji je organ naplatio troškove.

2. Izuzetno od odredbe stava 1, zahtevaće se naknada nagrade za veštake i drugih troškova nastalih povodom veštačenja. Ako troškove veštačenja snosi stranka, izvršenje veštačenja se može usloviti prethodnim polaganjem predujma, koji se polaže zamoljenom organu.

Glava II

Oslobođenje od aktorske kaucije, taksa i sudskih troškova

Član 16.

1. Od državljana jedne strane ugovornice koji se, kao tužioc ili umešači, obraćaju sudu druge strane ugovornice, ako imaju prebivalište odnosno boravište

na teritoriji jedne od strana ugovornica, ne može se zahtevati polaganje obezbeđenja za parnične troškove zbog toga što su stranci ili što nemaju prebivalište odnosno boravište na teritoriji strane ugovornice kojoj pripada sud.

2. Odredba stava 1. shodno se primenjuje i na pravna lica.

Član 17.

Ako zakonodavstvo jedne strane ugovornice predviđa obavezu da se unapred položi iznos potreban za podmirenje troškova radi izvođenja dokaza, ovaj predujam može biti zatražen i od državljana druge strane ugovornice pod istim uslovima i u istom obimu kao i od domaćih državljana.

Član 18.

Državljeni jedne strane ugovornice uživaju pred sudovima druge strane ugovornice, pod istim uslovima i u istom obimu kao i domaći državljeni, oslobođenje od plaćanja sudskih taksa i troškova kao i besplatnu pravnu pomoć u toku postupka.

Član 19.

1. Uverenje o ličnom i imovnom stanju lica koje traži oslobođenje od taksa i troškova izdaje nadležni organ one strane ugovornice na čijoj teritoriji to lice ima prebivalište odnosno boravište.

2. Ako to lice nema prebivalište odnosno boravište na teritoriji nijedne od strana ugovornica, dovoljno je u tom slučaju uverenje diplomatskog ili konzularnog predstavništva strane ugovornice čiji je on državljanin.

3. Organ koji odlučuje o zahtevu za oslobođenje od plaćanja sudskih taksa i troškova može i preko nadležnog organa druge strane ugovornice proveriti tačnost podnetih isprava i po potrebi zatražiti dopunske podatke.

Član 20.

Državljanin bilo koje strane ugovornice koji ima prebivalište odnosno boravište na teritoriji jedne strane ugovornice, a želi da se pred sudom druge strane ugovornice koristi pravom iz člana 18, može zahtev podneti bilo neposredno ovom sudu bilo sudu nadležnom po mestu njegovog prebivališta odnosno boravišta. U ovom drugom slučaju sud će zahtev sa prilogima dostaviti sudu druge strane ugovornice na način predviđen u članu 4.

Glava III

Odredbe o statusnim stvarima

Pravna i poslovna sposobnost

Član 21.

1. Pravna i poslovna sposobnost fizičkog lica određuje se po zakonu strane ugovornice čiji je državljanin to lice.

2. Pravna sposobnost pravnog lica određuje se po zakonu one strane ugovornice po čijem je zakonu pravno lice osnovano.

Zaključenje braka

Član 22.

1. Uslovi za zaključenje braka procenjuju se za svako lice po zakonu one strane ugovornice čiji je državljanin to lice.

2. Uslovi za zaključenje braka predviđeni zakonom jedne strane ugovornice, a čije nepostojanje predstavlja razlog za poništaj braka, važe i za državljanu druge strane ugovornice koji zaključuju brak na teritoriji te strane ugovornice.

3. Forma zaključenja braka određuje se po zakonu one strane ugovornice na čijoj se teritoriji brak zaključuje.

Lični i imovinski odnosi bračnih drugova

Član 23.

1. Lični i imovinski odnosi bračnih drugova određuju se po zakonu strane ugovornice čiji su oni državljani.

2. Ako je jedan bračni drug državljanin jedne strane ugovornice a drugi državljanin druge strane ugovornice, lični i imovinski odnosi bračnih drugova određuju se po zakonu one strane ugovornice čije su poslednje zajedničko državljanstvo imali bračni drugovi.

3. Ako bračni drugovi nemaju i nisu ni imali zajedničko državljanstvo jedne od strana ugovornica, lični i imovinski odnosi bračnih drugova određuju se po zakonu one strane ugovornice na čijoj teritoriji oni imaju zajedničko mesto stanovanja, a ako nemaju zajedničko mesto stanovanja — po zakonu strane ugovornice na čijoj su teritoriji imali poslednje zajedničko mesto stanovanja.

Član 24.

1. Sporovi o ličnim i imovinskim odnosima bračnih drugova spadaju u nadležnost suda one strane ugovornice čiji su državljani bračni drugovi.

2. Ako je jedan bračni drug državljanin jedne strane ugovornice a drugi državljanin druge strane ugovornice, nadležan je sud one strane ugovornice na čijoj teritoriji bračni drugovi imaju zajedničko mesto stanovanja, a ako nemaju zajedničko mesto stanovanja, sud strane ugovornice na čijoj su teritoriji bračni drugovi imali poslednje zajedničko mesto stanovanja.

Nepostojanje, poništaj i razvod braka

Član 25.

1. Za utvrđivanje postojanja ili nepostojanja braka, za poništaj ili razvod braka, ako su oba bračna druga državljani jedne strane ugovornice, nadležan je sud i primenjuje se zakon strane ugovornice čiji su državljani bračni drugovi u vreme podnošenja tužbe. Ako oba bračna druga u vreme podnošenja tužbe imaju prebivalište odnosno boravište na teritoriji druge strane ugovornice, nadležan je takođe i sud te strane ugovornice. U ovom slučaju brak se može poništiti odnosno razvesti samo iz uzroka koji su istovremeno predviđeni u zakonu obe strane ugovornice.

2. Ako je u vreme podnošenja tužbe jedan bračni drug državljanin jedne strane ugovornice a drugi državljanin druge strane ugovornice, za suđenje sporova iz stava 1. nadležan je sud one strane ugovornice na čijoj teritoriji oba bračna druga imaju prebivalište odnosno boravište, a ako jedan bračni drug ima prebivalište odnosno boravište na teritoriji jedne strane ugovornice a drugi na teritoriji druge strane ugovornice, nadležan je sud one strane ugovornice na čijoj teritoriji ima prebivalište odnosno boravište tuženi bračni drug. U oba slučaja poništaj odnosno razvod braka može se izreći samo iz uzroka koji su istovremeno predviđeni u zakonu obe strane ugovornice.

Odnosi između roditelja i dece

Član 26.

Pravni odnosi između roditelja i dece, kao i utvrđivanje i osporavanje (odricanje) očinstva ili utvrđivanje i osporavanje materinstva, regulišu se po zakonu one strane ugovornice čiji je državljanin dete.

Član 27.

1. Za rešavanje odnosa iz člana 26. nadležan je sud one strane ugovornice čiji je državljanin dete.

2. Ako roditelji i dete imaju prebivalište odnosno boravište na teritoriji iste strane ugovornice, nadležan je takođe i sud te strane ugovornice.

Usvojenje

Član 28.

1. Uslovi za usvojenje i raskidanje usvojenja, ako su usvojilac i usvojenik državljani iste strane ugovornice, procenjuju se po zakonu te strane ugovornice.

2. Ako je usvojilac državljanin jedne strane ugovornice, a usvojenik državljanin druge strane ugovornice, za usvojenje i raskidanje usvojenja treba da budu ispunjeni uslovi predviđeni zakonom obe strane ugovornice.

Član 29.

1. Za usvojenje i raskidanje usvojenja u slučaju iz člana 28. stav 1. nadležan je organ strane ugovornice čiji su državljani usvojilac i usvojenik, a u slučaju iz stava 2. istog člana — organi obe strane ugovornice.

2. Ako su usvojilac i usvojenik državljani jedne strane ugovornice, a imaju prebivalište odnosno boravište na teritoriji druge strane ugovornice, za usvojenje i raskidanje usvojenja nadležan je i organ te strane ugovornice.

Starateljstvo

Član 30.

1. Starateljstvo (tutela i curatela) nad državljani-ma strana ugovornica spada u nadležnost organa one strane ugovornice čiji je državljanin lice koje treba staviti pod starateljstvo, ako ovaj ugovor drukčije ne određuje.

2. Uslovi i slučajevi stavljanja pod starateljstvo i prestanak starateljstva određuju se po zakonu strane ugovornice čiji je državljanin lice koje treba staviti pod starateljstvo.

3. Pravni odnosi između staraoca i lica pod starateljstvom regulišu se po zakonu strane ugovornice čiji je državljanin lice pod starateljstvom.

4. Obaveza prihvatanja dužnosti staraoca određuje se po zakonu strane ugovornice čiji je državljanin lice koje se postavlja za staraoca.

5. Odluke organa starateljstva jedne strane ugovornice, koje se odnose na njene državljane, priznaju se i imaju pravno dejstvo na teritoriji druge strane ugovornice kao i odluke donete od sopstvenih organa.

Član 31.

1. Ako je potrebno preduzeti mere radi zaštite interesa državljanina jedne strane ugovornice, koji ima prebivalište odnosno boravište ili imovinu na teritoriji druge strane ugovornice, nadležan organ te strane ugovornice obavestiće o tome odmah diplomatsko ili konzularno predstavništvo strane ugovornice čiji je državljanin to lice.

2. U neodložnim slučajevima, organ druge strane ugovornice može sam, shodno svome zakonodavstvu, preduzeti neophodne privremene mere, ali je o tome dužan odmah obavestiti diplomatsko ili konzularno predstavništvo strane ugovornice čiji je državljanin lice u čijem se interesu preduzimaju mere. Ove mere ostaju na snazi dok nadležni organ strane ugovornice, čiji je državljanin to lice, ne donese potrebnu odluku. Ova odluka biće saopštena organu koji je odredio privremene mere.

Član 32.

1. Organ starateljstva jedne strane ugovornice može ustupiti organu druge strane ugovornice staranje nad licem koje je stavljeno pod starateljstvo, ako ono ima prebivalište, boravište ili imovinu na teritoriji te strane ugovornice i ako je zamoljeni organ saglasan sa ovim ustupanjem.

2. Organ koji je prihvatio ustupanje po stavu 1. ovog člana vrši staranje u saglasnosti sa zakonom svoje zemlje. Ovaj organ nije nadležan da donosi odluke koje se tiču ličnog stanja lica pod starateljstvom.

Proglašenje nestanka i smrti**Član 33.**

1. Proglašenje nestalog umrlim i dokazivanje smrti odnosno proglašenje nestanka ili smrti i utvrđivanje činjenice i datuma smrti nekog lica (u daljem tekstu: proglašenje nestanka ili smrti) spada u nadležnost suda one strane ugovornice čiji je državljanin bilo to lice u vreme nestanka odnosno smrti.

2. Sud jedne strane ugovornice može proglasiti nestanak ili smrt državljanina druge strane ugovornice u ovim slučajevima:

a) na zahtev lica koje želi da ostvari nasledna prava ili prava koja proizilaze iz imovinskih odnosa među bračnim drugovima u odnosu na nepokretnu imovinu nestalog lica koja se nalazi na teritoriji strane ugovornice čiji sud postupa;

b) na zahtev bračnog druga u odnosu na postojanje braka, ako bračni drug u momentu podnošenja zahteva ima prebivalište odnosno boravište na teritoriji strane ugovornice čiji sud postupa.

3. U slučaju iz stava 2. ovog člana proglašenje nestanka ili smrti može se vršiti samo pod uslovima predviđenim zakonom strane ugovornice čiji je državljanin bilo nestalo odnosno umrlo lice.

Glava IV**Zaostavštine****Član 34.**

1. Državljanima jedne strane ugovornice mogu stići dobra i prava na teritoriji druge strane ugovornice na osnovu zakonskog ili testamentalnog nasleđivanja pod istim uslovima i u istom obimu kao domaći državljani.

2. Državljanima jedne strane ugovornice mogu testamentom raspolagati svojim pokretnim i nepokretnim dobrima koja se nalaze na teritoriji druge strane ugovornice.

Član 35.

1. Sposobnost za pravljenje ili opozivanje testamenta, kao i pravne posledice nedostatka volje određuju se po zakonu strane ugovornice čiji je državljanin bio zaveštalac u vreme sastavljanja odnosno opozivanja testamenta.

2. Forma sastavljanja ili opozivanja testamenta određuje se po zakonu strane ugovornice čiji je državljanin bio zaveštalac u vreme sastavljanja odnosno opozivanja ili po zakonu strane ugovornice na čijoj je teritoriji testament sastavljen odnosno opozvan.

Član 36.

1. Za raspravljanje o pokretnim stvarima iz zaostavštine državljanina strana ugovornica, kao i za rešavanje sporova iz nasledno-pravnih odnosa u vezi sa ovim stvarima, nadležan je organ one strane ugovornice čiji je državljanin bio ostavilac u vreme smrti, ako ovim ugovorom nije drukčije određeno.

2. Za raspravljanje nepokretne zaostavštine državljanina strana ugovornica, kao i za rešavanje sporova iz nasledno-pravnih odnosa u vezi sa ovim nepokretnostima, isključivo je nadležan organ one strane ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi nepokretna imovina.

Član 37.

Ako je ostavilac, koji je bio državljanin jedne strane ugovornice, imao poslednje prebivalište na teritoriji druge strane ugovornice, mogu naslednici koji imaju prebivalište odnosno boravište na teritoriji te druge strane ugovornice, zahtevati u roku od šest meseci od smrti ostavilaca da nadležni organ te strane ugovornice sprovede raspravu pokretne zaostavštine koja se nalazi na njenoj teritoriji. O ovom zahtevu obavestiće se naslednici i legatari. Ako u roku od tri meseca od obaveštenja nijedan od naslednika ili legatara ne prigovori, udovoljiće se zahtevu.

Član 38.

Da li se jedna stvar ima smatrati pokretnom ili nepokretnom određuje se po zakonu strane ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi ta stvar.

Član 39.

1. Ako na teritoriji jedne strane ugovornice umre državljanin druge strane ugovornice, nadležan organ će odmah obavestiti o smrti diplomatsko ili konzularno predstavništvo te strane ugovornice i saopštiti sve što mu je poznato o naslednicima, o njihovom prebivalištu odnosno boravištu, o sastavu i vrednosti zaostavštine, kao i o testamentu — ako postoji. Ovako će ovaj organ postupiti i kad sazna da se na teritoriji njegove zemlje nalazi imovina državljanina druge strane ugovornice koji je umro bilo na teritoriji strane ugovornice čiji je državljanin bio, bilo na teritoriji treće države.

2. Isto tako, ako diplomatsko ili konzularno predstavništvo strane ugovornice čiji je državljanin bio umri sazna o smrti izvestiće o tome nadležan organ druge strane ugovornice radi preduzimanja mera u cilju očuvanja zaostavštine.

Član 40.

Ako državljanin jedne strane ugovornice umre za vreme putovanja ili privremenog boravka na teritoriji druge strane ugovornice, gde inače nije imao prebivalište odnosno boravište, onda će se stvari koje je nosio sa sobom, po spisku, bez drugih formalnosti, predati diplomatskom ili konzularnom predstavništvu strane ugovornice čiji je bio državljanin.

Član 41.

1. Organi svake strane ugovornice, na predlog ili po službenoj dužnosti, saglasno svom zakonu, izvršiće popis i preduzeće potrebne mere za očuvanje i upravljanje zaostavštine koja je ostala na njenoj teritoriji posle smrti državljanina druge strane ugovornice.

2. Ako je u mestu gde se nalazi zaostavština sedište diplomatskog ili konzularnog predstavništva strane ugovornice čiji je državljanin bio umri, mere navedene u stavu 1. ovog člana mogu se preduzeti samo ako je diplomatsko ili konzularno predstavništvo bilo o tome blagovremeno obavешteno, osim u slučajevima koji ne trpe odlaganja. Diplomatsko ili konzularno predstavništvo može da učestvuje u sprovođenju ovih mera i da stavlja predloge.

3. U ostalim slučajevima treba bez odlaganja izvestiti diplomatsko ili konzularno predstavništvo o merama koje su preduzete za obezbeđenje i za upravljanje zaostavštinom. Na predlog diplomatskog ili konzularnog predstavništva, ove mere se mogu izmeniti ili ukinuti bez štete po prava trećih lica.

Član 42.

1. Ako po okončanju ostavinskog postupka pokretnu zaostavštinu koja se nalazi na teritoriji jedne strane ugovornice treba predati naslednicima koji imaju prebivalište odnosno boravište na teritoriji druge strane ugovornice, ista će se predati diplomatskom ili konzularnom predstavništvu te strane ugovornice:

a) ako su plaćena ili obezbeđena potraživanja poverilaca prema zaostavštini po odredbama člana 43. ovog ugovora;

b) ako su nadležni organi dali odobrenje za iznošenje stvari, ukoliko postoji zabrana iznošenja odnosnih stvari.

2. Novčani iznos, koji je deo zaostavštine, kao i novac dobiven prodajom pokretne ili nepokretne zaostavštine, a koji treba predati naslednicima koji imaju prebivalište odnosno boravište na teritoriji druge strane ugovornice, položiće se na njihovo ime kod banke strane ugovornice, na čijoj se teritoriji nalazi

novac, a transfer ovog novca izvršiće se saglasno propisima te strane ugovornice.

Član 43.

1. Na zahtev poverilaca koji imaju prebivalište odnosno boravište na teritoriji strane ugovornice gde se nalazi pokretna zaostavština umrlog državljanina druge strane ugovornice, nadležan organ može zadržati celokupnu zaostavštinu ili dovoljan deo iste dok se ne odluči o njihovim potraživanjima prema zaostavštini.

2. Radi stavljanja zahteva iz stava 1. ovog člana nadležan organ će oglasom pozvati poverioce da u određenom roku, koji ne može biti kraći od 30 dana ni duži od 6 meseci, prijave svoje zahteve prema zaostavštini i po potrebi pokrenu postupak za njihovo priznanje. Ako poverioci ne prijave svoje zahteve u tom roku, ili ako ne pokrenu postupak za priznanje svojih zahteva, ne može se sa ovog razloga odbiti predaja pokretne zaostavštine.

Član 44.

1. Proglašenje testamenta vrši nadležan organ one strane ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi testament.

2. Ako je organ jedne strane ugovornice proglasio testament državljanina druge strane ugovornice, overen prepis testamenta, zajedno sa podacima o stanju testamenta i prepisom zapisnika o proglašenju testamenta, dostaviće se nadležnom organu strane ugovornice čiji je državljanin bio zaveštalac. Na isti način postupiće se u slučaju ako je za raspravljanje zaostavštine nadležan i organ druge strane ugovornice.

3. Organ koji je proglasio testament može, na zahtev organa druge strane ugovornice, dostaviti ovom i originalni testament.

Član 45.

1. U svim naslednim predmetima po kojima se raspravlja na teritoriji jedne strane ugovornice, diplomatsko ili konzularno predstavništvo druge strane ugovornice je ovlašćeno da zastupa svoje državljane bez posebnog punomoćja, ako su ovi odsutni i nisu odredili svoje punomoćnike.

2. Odredbom stava 1. ovog člana ne dira se u odredbe o obaveznom zastupanju od strane advokata.

Član 46.

Pokretna vakantna zaostavština predaje se strani ugovornici čiji je državljanin bio ostavilac u vreme smrti, a u pogledu nepokretne vakantne zaostavštine primenice se zakon strane ugovornice na čijoj se teritoriji ta imovina nalazi.

Glava V

Isprave

Član 47.

1. Javne isprave koje je sastavio ili izdao organ ili službeno lice jedne strane ugovornice, u granicama svoje nadležnosti, ako su snabdevene službenim pečatom i potpisom, mogu se bez overavanja ili legalizacije upotrebiti pred organima druge strane ugovornice. Ovo se odnosi na privatne isprave koje je overio nadležan organ ili službeno lice.

2. Odredba stava 1. ovog člana odnosi se i na prepise javnih i privatnih isprava koje je overio nadležan organ ili službeno lice.

Član 48.

Javne isprave izdate od nadležnih organa ili službenih lica jedne strane ugovornice imaju na teritoriji druge strane ugovornice istu dokaznu snagu kao i javne isprave izdate od sopstvenih organa ili službenih lica.

Član 49.

Svaka strana ugovornica dostavljaće, na molbu i diplomatskim putem, drugoj strani ugovornici izvode iz registara ličnog stanja koji se odnose na njene državljane. Izvodi se sastavljaju na jeziku zamoljene strane ugovornice i dostavljaju se besplatno.

Glava VI

Priznanje i izvršenje sudskih odluka

Član 50.

1. Svaka strana ugovornica priznaće i izvršiće na svojoj teritoriji sledeće sudske odluke donete na teritoriji druge strane ugovornice:

- pravosnažne i izvršne odluke u građanskim i porodičnim stvarima;
- pravosnažne i izvršne odluke u krivičnim stvarima koje se odnose na naknadu štete i povraćaj stvari;
- poravnanja zaključena pred sudom u građanskim stvarima.

2. Kao sudske odluke u smislu stava 1. ovog člana smatraju se i odluke o nasleđivanju donete od organa jedne strane ugovornice koji su po svojim propisima nadležni za raspravljanje zaostavštine.

Član 51.

Sudske odluke iz člana 50. priznaće se i izvršavaće se pod sledećim uslovima:

- ako po zakonu strane ugovornice na čijoj se teritoriji zahteva priznanje ili izvršenje nije isključena nadležnost suda strane ugovornice na čijoj je teritoriji odluka doneta u toj stvari;
- ako je sudska odluka pravosnažna i izvršna po zakonu strane ugovornice na čijoj je teritoriji doneta;
- ako se priznanje ili izvršenje sudske odluke ne protivi društveno-ekonomskom poretku ili osnovnim načelima zakonodavstva strane ugovornice na čijoj teritoriji odluka treba da se prizna ili izvrši;
- ako su stranci ili njenom zastupniku, koja nije učestvovala u postupku i protiv koje je doneta odluka, bili na vreme uručeni poziv ili tužba sa prilogima na način predviđen zakonom strane ugovornice na čijoj je teritoriji doneta odluka, izuzev pozivanja preko oglasa;

e) ako po istoj stvari ne postoji pravosnažna odluka koju je ranije, između istih stranaka i po istom predmetu i osnovu, doneo nadležan sud strane ugovornice na čijoj teritoriji se zahteva priznanje ili izvršenje.

Član 52.

1. Zahtev za izvršenje stranka može podneti neposredno nadležnom sudu strane ugovornice na čijoj teritoriji treba sprovesti izvršenje ili sudu koji je doneo prvostepenu odluku u toj stvari. U ovom drugom slučaju, zahtev će se dostaviti sudu druge strane ugovornice na način predviđen u članu 4.

2. Uz zahtev za izvršenje treba priložiti:

a) overen prepis sudske odluke ili sudskog poravnanja, kao i potvrdu da je sudska odluka postala pravosnažna i izvršna, ako ovo ne proizilazi iz odluke;

b) uverenje da je stranka, koja nije učestvovala u postupku i protiv koje je doneta odluka, bila blagovremeno pozvana saglasno zakonu strane ugovornice na čijoj je teritoriji odluka doneta;

c) overen prevod isprava iz tač. a) i b) na jezik strane ugovornice na čijoj teritoriji odluka treba da se izvrši, kao i prevod zahteva — ako isti nije sastavljen na tom jeziku.

3. Zajedno sa zahtevom za priznanje ili izvršenje može se tražiti i sprovođenje izvršenja.

Član 53.

1. Sud strane ugovornice na čijoj teritoriji odluka treba da se izvrši rešava o dozvoli izvršenja i pri-

govorima protiv dozvole i sprovodi izvršenje po sopstvenom zakonu, ako ovim ugovorom nije drukčije određeno.

2. Sud koji odlučuje o zahtevu za priznanje ili izvršenje ograničiće se na utvrđivanje postojanja uslova iz člana 51. i ako su ti uslovi ispunjeni dozvolice izvršenje.

Član 54.

1. Pravosnažne sudske odluke jedne strane ugovornice koje se tiču ličnog stanja njenih sopstvenih državljana priznaju se (imaju pravno dejstvo) na teritoriji druge strane ugovornice bez ikakvog postupka za preispitivanje.

2. Svaka strana ugovornica zadržava pravo da odluke iz stava 1. ovog člana podvrgne preispitivanju predviđenom u članu 55. ovog ugovora ako smatra da se odluka odnosi na lično stanje sopstvenog državljanina.

Član 55.

1. Svaka strana ugovornica priznaće na svojoj teritoriji sudske odluke donete na teritoriji druge strane ugovornice koje se tiču ličnog stanja njenih državljana ako su ispunjeni uslovi iz člana 51. tač. a), b), d) i e), kao i ako nisu u suprotnosti sa propisima koji se primenjuju u odnosnoj materiji na njenoj teritoriji.

2. Za priznanje ovih odluka primenjivaće se postupak predviđen u čl. 52. i 53.

Član 56.

1. Ako jedna od stranaka u postupku koja je oslobođena aktorske kaucije bude pravosnažnom sudskom odlukom obavezana da naknadi troškove postupka, takva odluka će se izvršiti, na zahtev i besplatno, na teritoriji druge strane ugovornice.

2. U pogledu troškova postupka koje je predujmila država i naplate takse od koje je stranka bila oslobođena, sud na čijoj je teritoriji nastala obaveza plaćanja zahtevaće od nadležnog suda druge strane ugovornice da prinudno naplati ove troškove. Naplaćeni iznos dostaviće se diplomatskom ili konzularnom predstavništvu druge strane ugovornice.

3. Uz zahtev po st. 1. i 2. ovog člana treba priložiti overen prepis onog dela odluke koji se odnosi na troškove postupka, zajedno sa potvrdom o izvršenosti, kao i overen prevod navedenih akata.

4. Sud koji odobrava izvršenje iz st. 1. i 2. ovog člana ograničava se samo na utvrđivanje pravosnažnosti i izvršenosti odluke.

Član 57.

Odredbe čl. 50—56. primenjivaće se samo na sudske odluke o poravnanja koji su postali izvršni posle stupanja na snagu ovog ugovora.

Član 58.

Odredbom o izvršenju sudskih odluka i poravnanja ne dira se u propise strana ugovornica koje se odnose na transfer gotovine ili iznošenje stvari dobivenih izvršenjem.

DEO TREĆI

PRAVNA POMOĆ U KRIVIČNIM STVARIMA

Glava I

Odredbe o pravnoj pomoći

Član 59.

Pravna pomoć u krivičnim stvarima obuhvata dostavljanje pismena i izvršenje pojedinih procesualnih radnji, kao što su ispitivanje okrivljenih i optuženih,

saslušanje svedoka i lica koja imaju određen interes u procesu, veštačenje, uviđaj, pretres, predavanje akata, predmeta i drugih materijalnih dokaza.

Član 60.

Ukazivanje pravne pomoći može se odbiti:

a) ako zamoljena strana ugovornica smatra da će udovoljenjem zamolnici biti povređen njen društveno-ekonomski poredak ili osnovna načela njenog zakonodavstva;

b) ako krivično delo, po kome se traži pružanje pravne pomoći, ne predstavlja krivično delo i po zakonima zamoljene strane ugovornice;

c) ako se pravna pomoć odnosi na krivično delo za koje po članu 69. tač. a) i b) ovog ugovora nema mesta izdavanju.

Član 61.

Odredbe čl. 8—12. ovog ugovora primenjuju se shodno i na pružanje pravne pomoći u krivičnim stvarima.

Član 62.

1. Kad je potrebno da organ jedne strane ugovornice sasluša kao svedoka ili veštaka neko lice, bez obzira na njegovo državljanstvo, koje ima prebivalište ili boravište na teritoriji druge strane ugovornice, u zamolnici za uručenje poziva treba označiti iznos koji će se isplatiti za pokriće troškova u vezi putovanja i boravka, a na zahtev pozvanih lica, strana ugovornica od koje potiče zamolnica, daće ovima predujam za pokriće tih troškova.

Strana ugovornica od koje potiče zamolnica snosiće takođe i naknadu za izgublenu zaradu svedoka i veštaka kao i nagradu veštaka za obavljeno veštačenje.

2. Ako je neophodno potrebno da se lice koje je lišeno slobode na teritoriji jedne strane ugovornice sasluša kao svedok na teritoriji druge strane ugovornice, molba za njegovu privremenu predaju uputiće se diplomatskim putem. Ovoj molbi udovoljiće se ako je takvo lice sa ovim saglasno, ako se predaji ne protive naročiti razlozi, kao i pod uslovom da takvo lice i dalje ostane lišeno slobode i da po saslušanju bude vraćeno u najkraćem vremenu.

Troškove oko predaje i povratka ovog lica snosi strana ugovornica koja je zahtevala predaju.

3. Pod uslovima iz prethodnog stava može se odobriti i tranzit lica pritvorenog u trećoj državi da bi bilo saslušano kao svedok od organa druge strane ugovornice.

Troškove tranzita takvog lica snosi strana ugovornica koja je zahtevala tranzit.

Član 63.

1. Svedok ili veštak, koji se na poziv organa jedne strane ugovornice pojavi pred organima druge strane ugovornice u nekoj krivičnoj ili građanskoj stvari, bez obzira na njegovo državljanstvo, ne može biti pozvan na krivičnu odgovornost, lišen slobode ili podvrgnut izvršenju kazne na teritoriji iste za krivično delo koje je predmet postupka po kome je pozvan ili za neko drugo krivično delo izvršeno pre prelaska državne granice.

2. Svedok ili veštak gubi ovu zaštitu ako ne napusti teritoriju strane ugovornice u roku od sedam dana od dana kada mu je organ, koji ga je saslušao, saopštio da njegovo prisustvo nije više potrebno. U ovaj rok se ne uračunava vreme u kome svedok ili veštak nije mogao napustiti teritoriju te strane ugovornice zbog razloga nezavisnih od njegove volje.

3. Odredbe stava 1. ovog člana primenjuju se i na lica iz člana 62. st. 2. i 3.

Član 64.

1. Svaka strana ugovornica će dostavljati, uzajamno diplomatskim putem, drugoj strani ugovornici početkom svake godine, podatke iz kaznenog registra za njene državljane, koji su osuđeni u toku protekle godine pravosnažnom presudom.

2. Na isti način dostavljajuće se i podaci o docnijim pravosnažnim odlukama, ako su istim izmjenjene presude iz stava 1. ovog člana.

3. Osim toga, strane ugovornice dostavljajuće po molbi diplomatskim putem u pojedinačnim slučajevima izvode iz odluka navedenih u st. 1. i 2. ovog člana.

Član 65.

Strane ugovornice dajuće po molbi diplomatskim putem podatke iz kaznenog registra koji se odnose: a) na državljane strane ugovornice koja moli takve podatke;

b) na druga lica ako je protiv ovih na teritoriji strane ugovornice koja moli podatke pokrenut krivični postupak, a ta lica se nalaze na teritoriji te strane ugovornice. Zamoljena strana ugovornica može odbiti davanje takvih podataka ako je lice za koje se oni traže njen državljanin.

Član 66.

1. Strane ugovornice se obavezuju da će se diplomatskim putem obavještavati o krivičnim delima izvršenim na teritoriji jedne od njih od strane državljana druge strane ugovornice, a koji su po izvršenom delu prebegli na teritoriju strane ugovornice čiji su državljani. Zajedno sa ovim obavještenjem predajuće i sve postojeće dokaze o izvršenom krivičnom delu.

2. U slučaju kad je izvršeno krivično delo jedno od onih za koje se prema ovom ugovoru dozvoljava izdavanje, na molbu strane ugovornice na čijoj je teritoriji izvršeno krivično delo, druga strana ugovornice se obavezuje da pokrene krivični postupak protiv svog državljanina ako su za to ispunjeni uslovi predviđeni njenim zakonom. Zamoljena strana ugovornica će obavestiti drugu stranu ugovornicu o tome da li je pokrenut krivični postupak kao i o rezultatu istog. Ako je postupak završen sudskom presudom dostaviće se prepis iste.

Član 67.

1. Strane ugovornice neće zahtevati naknadu troškova nastalih ukazivanjem pravne pomoći u krivičnim stvarima na njihovoj teritoriji. Zamoljena strana ugovornica saopštiće drugoj strani ugovornici visinu troškova koji su nastali ukazivanjem pravne pomoći. Ako strana ugovornica od koje potiče zamolnica naplati ove troškove od lica koja su dužna da ih snose, naplaćeni iznos pripada strani ugovornici čiji je organ naplatio troškove.

2. Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, zahtevaće se naknada nagrade za veštake i drugih troškova nastalih povodom veštačenja.

Glava II

Odredbe o izdavanju i tranzitu

Član 68.

1. Strane ugovornice obavezuju se da će, pod uslovima iz ovog ugovora, na zahtev uzajamno izdavati lica koja se nalaze na njihovoj teritoriji radi krivičnog gonjenja, suđenja ili izvršenja kazne.

2. Izdavanje radi krivičnog gonjenja i suđenja odobrava se samo za krivična dela za koja se po zakonima obe strane ugovornice može izreći kazna lišenja slobode u trajanju dužem od jedne godine ili teža kazna.

3. Pod uslovom iz stava 2. ovog člana odobriće se izdavanje lica koje je pravosnažno osuđeno na kaznu lišenja slobode u trajanju dužem od jedne godine ili na težu kaznu. Ako je pravosnažna presuda doneta u odsustvu izdatog lica, sud strane ugovornice koja je zahtevala izdavanje će, saglasno svom zakonu, ponoviti postupak i izdatom licu suditi u njegovom prisustvu.

Član 69.

Nema mesta izdavanju u slučajevima:

a) ako je lice čije se izdavanje traži izvršilo krivično delo političke prirode, čisto vojno krivično delo (koje se sastoji isključivo u povredi vojne dužnosti), ili štamparsku krivicu;

b) ako je lice čije se izdavanje traži, u momentu prijema zahteva za izdavanje, državljanin zamoljene strane ugovornice;

c) ako je krivično delo izvršeno na teritoriji zamoljene strane ugovornice;

d) ako se po zakonu zamoljene strane ugovornice krivični postupak ne može voditi ili pravosnažna presuda ne može izvršiti zbog nastupa zastarelosti pre prijema zahteva za izdavanje ili zbog nekog drugog zakonskog razloga;

e) ako je licu čije se izdavanje traži pravosnažno presuđeno za isto krivično delo ili ako je za isto krivično delo obustavljen krivični postupak na teritoriji zamoljene strane ugovornice;

f) ako se po zakonima obe strane ugovornice za krivično delo goni samo po privatnoj tužbi ili predlogu oštećenog (prethodnoj žalbi oštećenog lica).

Član 70.

Strane ugovornice u svim pitanjima koja se odnose na izdavanje krivaca opšte među sobom diplomatskim putem.

Član 71.

Uz zahtev za izdavanje treba priložiti:

a) overen prepis odluke nadležnog organa o lišenju slobode (nalog za hapšenje) ili overen prepis sudske presude o izrečenoj kazni sa klauzulom o njenoj pravosnažnosti. U ovom aktu treba izložiti činjenično stanje i označiti vreme i mesto izvršenja krivičnog dela i njegovu pravnu kvalifikaciju. Ako je krivičnim delom pričinjena materijalna šteta, onda, po mogućstvu, treba označiti i podatke o utvrđenoj ili približnoj visini iste;

b) tekst krivičnog zakona koji se odnosi na krivično delo zbog koga se izdavanje traži, kako strane ugovornice koja postavlja zahtev tako i države na čijoj je teritoriji delo izvršeno;

c) dokaze ili podatke o državljanstvu lica čije se izdavanje traži, podatke i sredstva za utvrđivanje njegovog identiteta (opis, fotografija, otisci prstiju), ukoliko traženo lice nije identifikovano na teritoriji zamoljene strane ugovornice, kao i podatke o njegovoj adresi, sve u meri u kojoj je to moguće.

Član 72.

1. Ako iz zahteva i priloženih akata proizilazi da su ispunjeni uslovi za izdavanje, zamoljena strana ugovornica će preduzeti sve mere za pronalazak i pritvaranje lica čije se izdavanje traži.

2. Ako zamoljena strana ugovornica smatra da su potrebni dopunski podaci, zatražiće od strane ugovornice koja traži izdavanje da joj u utvrđenom roku, ne dužem od dva meseca, dostavi ove podatke. Na zahtev strane ugovornice koja traži izdavanje, određeni rok se može produžiti.

3. Ako se u određenom ili produženom roku ne dostave traženi podaci, postupak za izdavanje će se obustaviti a traženo lice pustiti na slobodu. Postupak za izdavanje će se nastaviti ako se naknadno prime traženi podaci.

Član 73.

1. Lišenju slobode nekog lica na teritoriji jedne strane ugovornice ima mesta i pre prijema zahteva za izdavanje, ako druga strana ugovornica to zahteva preko pošte ili telegrafski, uz napomenu da će zahtev za lišenje slobode treba da sadrži broj i datum odluke o lišenju slobode ili pravosnažne presude donete protiv takvog lica, kao i naziv organa od koga potiču takvi akti.

2. I bez zahteva predviđenog u stavu 1. ovog člana može biti lišeno slobode lice protiv koga postoji dovoljno dokaza da je na teritoriji druge strane ugovornice izvršilo krivično delo koje povlači izdavanje.

3. O izvršenom lišenju slobode saglasno st. 1. i 2. ovog člana treba bez odlaganja obavestiti drugu stranu ugovornicu.

4. Stranu ugovornicu koja je postavila zahtev za lišenje slobode treba obavestiti o razlozima zbog kojih nije udovoljeno zahtevu iz stava 1. ovog člana.

Član 74.

Lice lišeno slobode saglasno članu 73. biće pušteno na slobodu ako u utvrđenom roku od nadležnog organa zamoljene strane ugovornice, koji ne može biti duži od jednog meseca od dana kada je dostavljeno obaveštenje o lišenju slobode, nije primljen zahtev za izdavanje. Na zahtev druge strane ugovornice ovaj rok se može produžiti.

Član 75.

1. Ako je protiv lica čije se izdavanje traži krivični postupak u toku, ili ako je ono osuđeno za neko krivično delo na teritoriji zamoljene strane ugovornice, izdavanje može biti odloženo do okončanja krivičnog postupka, a ako je osuđeno, do potpunog izdržavanja izrečene kazne ili do puštanja na slobodu pre isteka iste. Razlozi odlaganja izdavanja saopštiće se drugoj strani ugovornici.

U slučaju kad je postupak zbog koga je izdavanje odloženo završen osuđujućom presudom, druga strana ugovornica obavestiće se ako se izdavanje odlaže zbog izvršenja ove presude.

2. Ako bi odlaganje izdavanja moglo da dovede do zastarelosti krivičnog gonjenja ili da ozbiljno oteža utvrđivanje krivičnog dela, lice čije se izdavanje traži, može se na osnovu obrazloženog zahteva privremeno predati.

3. Privremeno predato lice biće vraćeno po izvršenju procesualnih radnji radi kojih je bilo predato, ali najkasnije u roku od tri meseca od dana predaje. Na zahtev strane ugovornice kojoj je lice predato ovaj rok se može produžiti.

Član 76.

Ako izdavanje jednog lica zahteva više država zbog istog ili raznih krivičnih dela, zamoljena strana ugovornica će odlučiti kojoj će državi izvršiti izdavanje.

Član 77.

1. Bez pristanka zamoljene strane ugovornice izdato lice ne može biti uzeto na krivičnu odgovornost, podvrgnuto izvršenju kazne ili izdato trećoj državi za neko krivično delo izvršeno pre izdavanja ako za isto nije izdavanje traženo. Pristanak se može odbiti iz istih razloga zbog kojih se može odbiti i izdavanje.

2. Pristanak nije potreban ako izdato lice, koje nije državljanin strane ugovornice kojoj je izdato, ne napusti teritoriju te strane ugovornice u roku od mesec dana od dana okončanja krivičnog postupka, a u slučaju osude, u roku od mesec dana od dana izdržane kazne odnosno od dana gašenja prava na izvršenje iste ili ako se dobrovoljno vrati na teritoriju ove. U ovaj rok se ne uračunava vreme u kome izdato lice nije moglo da napusti teritoriju strane ugovornice kojoj je izdato, iz razloga nezavisnih od njegove volje.

Član 78.

1. Ako je izdavanje odobreno, zamoljena strana ugovornica saopštiće drugoj strani ugovornici mesto i datum predaje izdatog lica. Ako strana ugovornica čijem je zahtevu udovoljeno ne preuzme izdato lice u roku od sedam dana od dana utvrđenog za predaju, isto se može pustiti na slobodu.

2. U slučaju da izdavanju nema mesta, strana ugovornica koja je postavila zahtev biće o tome obaveštena, uz istovremeno navođenje odgovarajuće odredbe člana 69.

Član 79.

Ako izdato lice izbegne krivično gonjenje, suđenje ili izvršenje kazne i vrati se na teritoriju zamoljene strane ugovornice, na zahtev biće ponovo izdato. U ovom slučaju zahtevu ne treba prilagati akta predviđena članom 71.

Član 80.

Strane ugovornice će se uzajamno obaveštavati o rezultatu krivičnog postupka pokrenutog protiv izdatog lica. Ako je protiv istog doneta presuda, dostaviće se po pravosnažnosti njen prepis.

Član 81.

1. Svaka strana ugovornica odobriće na zahtev tranzit preko svoje teritorije lica koje je izdato drugoj strani ugovornici od treće države.

2. Zahtev za odobrenje tranzita upućuje se diplomatskim putem i rešava se shodno pravilima po kojima se rešava zahtev za izdavanje. Ovom zahtevu treba priložiti dokaze i podatke koji se prilažu i uz zahtev za izdavanje.

3. Strane ugovornice nisu dužne odobriti tranzit lica, ako se, saglasno ovom ugovoru, u takvom slučaju ne dozvoljava izdavanje.

4. Zamoljena strana ugovornica odrediće način tranzita preko svoje teritorije.

Član 82.

1. Strane ugovornice se obavezuju da na molbu dostavljaju jedna drugoj:

a) predmete ili iznose novca koji su pribavljeni krivičnim delom. Ako se pojavi spor u pogledu savesnog ili nesavesnog držanja (državine) ovih predmeta ili novca, odlučuje sud strane ugovornice na čijoj se teritoriji nalaze ovi predmeti ili novac;

b) predmeti koji mogu poslužiti kao dokaz u krivičnom postupku.

2. U slučaju kada je traženo izdavanje, predmeti iz stava 1. ovog člana dostaviće se istovremeno sa predajom izdatog lica, a ako ovo nije moguće, onda naknadno. Predmeti će se dostaviti i u slučajevima kada izdavanju krivca nema mesta zbog njegove smrti ili bekstva ili zbog drugih okolnosti.

3. Ako su predmeti potrebni zamoljenoj strani ugovornici kao dokaz u nekom krivičnom postupku, njihovo dostavljanje može biti odloženo do završetka istog.

4. Prava trećih lica na dostavljenim predmetima ostaju nepovređena. Predmeti na kojima postoje takva prava treba da budu vraćeni zamoljenoj strani ugovornici posle završetka postupka da bi bili vraćeni onima koji na to imaju prava. Ako se ne može utvrditi lice kome pripadaju ovi predmeti, isti će se vratiti zamoljenoj strani ugovornici.

Član 83.

Troškove prouzrokovane izdavanjem snosi strana ugovornica na čijoj su teritoriji oni nastali.

Troškove tranzita lica snosi strana ugovornica koja je stavila zahtev za tranzit.

**DEO ČETVRTI
ZAVRŠNE ODREDBE**

Član 84.

Sva sporna pitanja u vezi sa primenom ovog ugovora rešavaće se diplomatskim putem.

Član 85.

Ovaj ugovor podleži ratifikaciji. Razmena ratifikacionih instrumenata izvršiće se u Bukureštu.

Član 86.

1. Ugovor stupa na snagu trideset dana od dana razmene ratifikacionih instrumenata. Ugovor se zaključuje za period od pet godina od dana stupanja na snagu.

2. Ako nijedna od strana ugovornica ne otkáže ovaj ugovor najmanje šest meseci pre isteka roka od pet godina, njegova važnost se produžava na neodređeno vreme i ugovor ostaje na snazi dok ga jedna

strana ugovornica ne otkáže pismenim putem, sa otkaznim rokom od godinu dana.

3. Stupanjem na snagu ovog ugovora prestaje važiti Konvencija između Jugoslavije i Rumunije o eks-tradiciji krivaca i sudskoj pomoći u krivičnim pred-metima, zaključena u Beogradu 30. januara 1933. go-dine.

Član 87.

Ovaj ugovor sačinjen je u Beogradu 18. oktobra 1960. godine u dva originala na srpskohrvatskom i rumunskom jeziku, s tim da su oba teksta autentična.

U potvrdu ovoga punomoćnici obeju strana ugo-vornica potpisali su ovaj ugovor i stavili pečate.

Za Vladu
Federativne Narodne
Republike Jugoslavije,
Aleksandar Jelić, s. r.

Za Vladu
Rumunske Narodne
Republike,
Ion Raş, s. r.

Član 2.

Ova uredba stupa na snagu osmog dana po objavljivanju u »Službenom listu FNRJ«.

Savezno izvršno veće

R.s. br. 112
12. maja 1961. godine
Beograd

Predsednik Republike,
Josip Broz Tito, s. r.

102.

Na osnovu člana 79. stav 1. tačka 5. Ustavnog zakona i člana 30. stav 2. Uredbe o orga-nizaciji i radu Saveznog izvršnog veća (»Službeni list FNRJ«, br. 20/58), Savezno izvršno veće donosi

U R E D B U

O RATIFIKACIJI PLATNOG SPORAZUMA IZMEĐU JUGOSLAVIJE I SUDANA

Član 1.

Ratifikuje se Platni sporazum između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Republike Sudana, sa razmenjenim pismima, potpisan 14. januara 1961. godine u Kartumu, koji u originalu na engleskom i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

**PAYMENTS AGREEMENT
BETWEEN THE FEDERAL PEOPLE'S REPUBLIC OF
YUGOSLAVIA AND THE REPUBLIC OF THE
SUDAN**

The Government of the Federal People's Re-pub-lic of Yugoslavia and the Government of the Re-pub-lic of the Sudan animated by the desire to promote the develop-ment of trade and facilitate and regulate payments between the two countries, have agreed as follows:

Article 1.

Current payments between the Federal People's Republic of Yugoslavia and the Republic of the Sudan shall be effected in Pounds Sterling.

Current payments are the payments specified in Article XIX(I) of the International Monetary Fund Agreement as well as other payments authorized by the competent authorities of the contracting countries.

Article 2.

Payments under Article 1 of this Agreement shall be carried out in conformity with the foreign exchange control regulations in force in each country.

Article 3.

The National Bank of the Federal People's Re-pub-lic of Yugoslavia and the Bank of Sudan shall agree upon the technical procedure required to carry out the provisions of the present Agreement.

PLATNI SPORAZUM

**IZMEĐU FEDERATIVNE NARODNE REPUBLIKE
JUGOSLAVIJE I REPUBLIKE SUDANA**

Vlada Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Vlada Republike Sudana, u želji da unaprede razvoj trgovine i olakšaju i regulišu plaćanja između obe zemlje, saglasile su se o sledećem:

Član 1.

Tekuća plaćanja između Federativne Narodne Re-pub-like Jugoslavije i Republike Sudana vršiće se u funtama sterlinga.

Tekuća plaćanja su plaćanja označena u članu XIX (I) Sporazuma Međunarodnog monetarnog fonda kao i druga plaćanja koja odobre nadležni organi ugo-vornih strana.

Član 2.

Plaćanja na osnovu člana 1. ovog sporazuma vr-šiće se u skladu s važećim deviznim propisima u sva-koj zemlji.

Član 3.

Narodna banka Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Sudanska banka će se sporazumeti o tehničkom postupku za sprovođenje odredaba ovog sporazuma.